

Súd: Okresný súd Nitra
Spisová značka: 10Csp/128/2017
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4117214358
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 09. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Singerová
ECLI: ECLI:SK:OSNR:2019:4117214358.8

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Nitra sudkyňou JUDr. Zuzanou Singerovou v spore žalobcu: Intrum Justitia Slovakia, s.r.o., so sídlom Mýtna 48, Bratislava, IČO: 35 831 154, zastúpený advokátom: JUDr. Ján Šoltés, so sídlom Mýtna 48, Bratislava, proti žalovanému: Y. U., narodený XX.XX.XXXX, bytom T. XXXX/XX, W., o zaplatenie 2134,63 eur s príslušenstvom,

rozhodol:

I. Žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 208,95 s úrokom z omeškania 5 % ročne z 208,95 eur od 16.3.2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku.

II. Žaloba sa vo zvyšnej časti zamieťa.

III. Žalovaný nemá proti žalobcovi nárok na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

1. Právny predchodca žalobcu Všeobecná obchodná banka a.s. žalobou požadoval, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť mu 2134,63 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z 2134,63 eur od 16.3.2017 do zaplatenia. Žalobu odôvodnil tým, že medzi ním ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola 17.4.2013 uzatvorená zmluva o vydaní a používaní kreditnej karty VÚB a.s.. Žalovanému bol úver s úrokom 22,80 % poskytnutý, bol mu schválený úverový rámec 900 eur a žalovaný mu bol povinný platiť splátku 30 eur mesačne. Žalovaný porušil platobnú disciplínu, pričom pred odstúpením od zmluvy mal 9.3.2017 podľa výpisu z kartového účtu s konečným stavom k 28.2.2017 zostatok na úhradu 2134,63 eur, ktorý zahŕňa debetné položky a to istinu, poplatky, sankčný úrok a štandardný úrok s prihliadnutím na platby, ktoré žalovaný vykonal. Pripojil žiadosť o aktiváciu pôžičkovej karty Quatro, obchodné podmienky a výpis z pôžičkovej karty Quatro.

2. Na návrh právneho predchodcu žalobcu, ku ktorému bola pripojené plné moci, odvolanie plnej moci, rámcová zmluva o postúpení pohľadávok, príloha k nej, žiadosť o postúpenie a prevod a oznámenie o postúpení pripustil súd uznesením zmenu na strane žalobcu a tak do konania na miesto právneho predchodcu žalobcu vstúpil žalobca.

3. Žalovaný sa nevyjadril k žalobe, ktorá mu bola doručená.

4. Žalobca vzal žalobu späť v časti o zaplatenie 317,98 eur a to poplatkov a sankčného úroku s prislúchajúcim úrokom z omeškania a žiadal, aby súd rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť mu 1816,65 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z 1816,65 eur 16.3.2017 do zaplatenia. Uviedol, že ide o revolvingový úver, pri ktorom nie je možné určiť RPMN a preto úver nie je bezúročný a bez poplatkov a že žalovaný celkovo vyčerpал 969,07 eur a vrátil jeho právnenmu predchodcovi 240 eur. Žalovaná suma 2134,63 eur pozostávala z istiny 876,64 eur, poplatkov 115,47 eur, úroku 940,01 eur a sankčného úroku

202,51 eur. Pripojil k nemu obchodné podmienky, oznámenie o vyhlásení okamžitej splatnosti úveru, s doručenkou, upomienku a cenník.

5. Súd opäť nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu a žalovaného, ktorí sa nedostavili, o odročenie pojednávania nežiadali, právny zástupca žalobcu svoju neprítomnosť ospravedlnil.

6. Súd prvej inštancie rozsudkom z 20.9.2017 č.k.10Csp/128/2017-52 konanie v časti o zaplatenie istiny 317,98 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne od 16.3.2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku zastavil, žalobcovi vrátil súdny poplatok 12,30 eur a rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 729,07 eur s úrokom z omeškania 5 % ročne z 16.3.2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku, žalobu vo zvyšnej časti zamietol a žalovanému nepriznal nárok na náhradu trov konania. Rozsudok odôvodnil tým, že v konaní bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu a žalovaný uzavreli platnú zmluvu o revolvingovom úvere, na základe ktorej právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému kartu, ktorý ňou vyčerpal peňažné prostriedky v celkovej výške 969,07 eur a vrátil právnenému predchodcovi žalobcu peňažné prostriedky v celkovej výške 240 eur a do trvalého omeškania sa mal dostať 01/2014. Súd mal však nemal za preukázané, že by právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného na poplatky, ktoré okrem toho neboli individuálne dojednané a pretože nebolo sporné, že mu prostriedky poskytol a žalovaný mu ich nevrátil, rozhodol, že žalovaný je povinný vrátiť žalobcovi, na ktorého bola pohľadávka platne postúpená podľa § 524 ods. 1 a § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka a § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách a vo zvyšnej časti žalobu zamietol, s odôvodnením, že od žalovaného nie je možné požadovať poplatky, ktoré neboli platne dohodnuté. Pretože žalovaný sa dostal do omeškania rozhodol súd, že je povinný zaplatiť dlžnú sumu s úrokmi z omeškania. Rozsudok v zastavujúcej časti, v časti o vrátení súdneho poplatku a vo vyhovujúcej časti nadobudol právoplatnosť 26.10.2017.

7. Žalovaný podal proti rozsudku v zamietajúcej časti odvolanie, v ktorom namietal, že nárok na zaplatenie poplatkov vzal späť a tak predmetom konania je len zaplatenie istiny a úrokov a preto navrhol, aby odvolací súd napadnutý rozsudok zmenil.

8. Odvolací súd uznesením z 26.6.2019 č.k. 5Co/183/2018-80 rozsudok súdu prvej inštancie v napadnutej zamietajúcej časti a trovách konania zrušil s tým, že rozhodnutie súdu má byť presvedčivé a preskúmateľné, pričom súd konanie v časti o zaplatenie 317,98 eur, ktorá suma v sebe zahŕňa aj poplatky 115,47 eur a preto nie je možné zistiť v akej výške poplatky zamietol. Za tohto stavu súd doposiaľ nerozhodol o časti uplatneného nároku 940,10 eur. V ďalšom konaní uložil súdu zaoberať sa tým, či je možné považovať úver za bezúročný a bez poplatkov, pretože aj keď súd už nejaké úvahy v tomto smere zaujal, nevyjadril kategorické stanovisko.

9. Predmetom sporu je tak po rozhodnutí odvolacieho súdu zostalo zaplatenie 1087,58 eur (2134,63-317,98-729,07=1087,58) s úrokom z omeškania 5 % ročne z 940,10 eur od 16.3.2017 do zaplatenia.

10. Súd opäť nariadil pojednávanie, na ktoré predvolal právneho zástupcu žalobcu a žalovaného, ktorí sa nedostavili, o odročenie pojednávania nežiadali, právny zástupca žalobcu svoju neprítomnosť ospravedlnil.

11. Súd opäť posúdil podstatné skutkové tvrdenia a právne argumenty žalobcu, oboznámil sa s listinnými dôkazmi, ktoré predložil a vykonal dokazovanie oboznámením obsahu obchodných podmienok, oznámením o vyhlásení mimoriadnej splatnosti, doručenkou, upomienkou a cenníkom, z ktorého považoval za preukázané nasledovné skutočnosti

12. Zo žiadosti bolo preukázané, že žalovaný požiadal písomne 27.3.2013 právneho predchodcu žalobcu, ktorý je bankou o vydanie kreditnej platobnej karty Quatro, s úverovým limitom 900 eur, mesačnou splátkou 30 eur, úrokom 22,80 % ročne, ktorú písomnú žiadosť právny predchodca žalobcu akceptoval 17.4.2013 pod číslom 43485896, čím prišlo k uzatvoreniu zmluvy. Z žiadosti ďalej vyplýva, že v nej bol uvedený informatívny výpočet RPMN, ktorá by v prípade čerpania úveru pri 48 splátkach, z ktorých prvá až predposledná sú vo výške 30 eur a posledná 21,14 eur je 27,47 % a celková čiastka, ktorú mal žalovaný zaplatiť právnenému predchodcovi žalobcu 1431,14

eur ($47 \times 30 + 21,14 = 1431,14$) a tak by jeho náklady boli 531,14 eur ($1431,14 - 900 = 531,14$). V zmluve bolo uvedené, že splatnosť splátky je 15. deň v mesiaci a priemerná RPMN je 26,61 %. Z výpisu z pôžičkovej karty vyplýva, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému kartu, ktorú žalovaný využíval a vyčerpával tak peňažné prostriedky v celkovej výške 968,07 eur a vrátil právnenému predchodcovi žalobcu peňažné prostriedky v celkovej výške 240 eur. Z tohto výpisu vyplýva, že žalovaný čerpal úver od 26.4.2013 a právnenému predchodcovi platil dohodnuté splátky 30 eur do 16.1.2013 a tak sa do trvalého omeškania dostal do zaplatením splátky splatnej 15.1.2014. Právny predchodca žalobcu započítaval do 4.5.2014 jeho platby okrem istiny, na štandardné úroky v celkovej výške 209,06 eur ($1,79 + 17,04 + 17,12 + 17,52 + 17,45 + 16,69 + 16,98 + 16,20 + 16,49 + 16,49 + 16,66 + 19,12 + 19,51$), sankčné úroky v celkovej výške 0,89 eur ($0,03 + 0,14 + 0,30 + 0,42$) a poplatky v celkovej výške 142,72 eur a to za výbery z bankomatu v SR a krajinách eurozóny vo výške 23,24 eur ($1,66 \times 14$), za správu kartového účtu 7,80 eur ($0,65 \times 12$), za znovuvytlačenie PIN 3,32 eur, náklady vymáhania do vyhl. okamžitej splatnosti 107,89 eur ($24,90 \times 3 + 33,19$). Z upozornenia z 9.2.2014 vyplýva, že právny predchodca žalobcu upozornil žalovaného na možnosť požadovať vrátenie celého úveru a aj keď jeho doručenie nepreukázal, žalovaný to nenamietal. Z oznámenia z 4.5.2014 vyplýva, že právny predchodca žalobcu oznámil žalovanému, že úver je predčasne splatný k 4.5.2014, ktoré oznámenie mu doručil 23.6.2014. Zo zmluvy o postúpení pohľadávky a oznámenia vyplýva, že pohľadávka zo zmluvy bola postúpená na žalobu, čo bolo žalovanému oznámené oznámením z 23.5.2017.

13. Podľa § 497 Obchodného zákonníka, zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

14. Podľa § 52 ods. 1, 3 a 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

15. Podľa § 53 ods. 1, 2, 3 a 5 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len "neprijateľná podmienka"). To neplatí, ak ide o zmluvné podmienky, ktoré sa týkajú hlavného predmetu plnenia a primeranosti ceny, ak tieto zmluvné podmienky sú vyjadrené určito, jasne a zrozumiteľne alebo ak boli neprijateľné podmienky individuálne dojednané. Za individuálne dojednané zmluvné ustanovenia sa nepovažujú také, s ktorými mal spotrebiteľ možnosť oboznámiť sa pred podpisom zmluvy, ak nemohol ovplyvniť ich obsah. Ak dodávateľ nepreukáže opak, zmluvné ustanovenia dohodnuté medzi dodávateľom a spotrebiteľom sa nepovažujú za individuálne dojednané. Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

16. V konaní bolo preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom bola 17.4.2013 platne uzavretá zmluva o revolvingovom úvere podľa § 497 Obchodného zákonníka. Táto zmluva je spotrebiteľskou zmluvou, pretože pri jej uzatváraní právny predchodca žalobcu konal a žalovaný, ktorý je fyzickou osobou nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti a na tento právny vzťah sa preto použijú ustanovenia § 52 a nasledujúce Občianskeho zákonníka, ktoré predstavujú základný právny rámec ochrany spotrebiteľa. Pretože podľa § 2 písm. d) zákona č. 120/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch je tento úver spotrebiteľským úverom, použijú sa na tento právny vzťah ustanovenia zákona č. 129/2010 Z.z., ktorý predpokladá existenciu a aj používanie revolvingových úverov. Revolvingový úver je typický v tom, že veriteľ ho dopĺňa, úverový vzťah tak môže fungovať neurčitú dobu a jeho čerpanie je ponechané na vôľu dlžníka. Z uvedených dôvodov v takejto zmluve na počiatku úverového vzťahu určiť RPMN a ani dobu trvania zmluvy. Zmluva však informatívny výpočet RPMN v správnej výške, ako aj ostatné možné náležitosti podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. a tak má veriteľ právo na zaplatenie úrokov, ale v tomto prípade len do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti 4.5.2014 v celkovej výške 209,06 eur. Zosplatením úveru prišlo k zmene záväzkového vzťahu a veriteľovi tak vzniklo právo požadovať od žalovaného jednorazové okamžité vrátenie celého úveru a žalovanému povinnosť okamžite a naraz vrátiť celý úver, inak nastáva protiprávny stav. Preto akákoľvek dohoda o platení úrokov po zosplatení, ktorá s takýmto protiprávnym stavom stotožňuje odplatné nároky patriace len v právne súladnom stave, je v nerovnováhe v právach a povinnostiach v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa a preto je

neplatná podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka. Aj podľa § 503 Obchodného zákonníka je záväzok platiť úroky splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky a preto sa úroky môžu účtovať len do splatnosti záväzku a nie tak ako to urobil veriteľ až do 28.2.2017. Hoci je súdna prax v tejto otázke nejednotná, totožný záver vyplýva aj z uznesenia Najvyššieho súdu SR z 1. júla 2000 sp. zn. 4 Obo 143/1998 a takýto výklad zákona považoval za ústavne akceptovateľný aj Ústavný súd SR v uznesení z 18. septembra 2012 sp. zn. IV. ÚS 476/2012-14.

17. Je nesporné, že veriteľ na účte žalobcu vyúčtoval aj rôzne poplatky a hoci má zmluva o úvere podľa súdu všetky náležitosti, súd sa už v prvom rozsudku vyjadril, že žalobca nepreukázal, že tieto nároky so žalovaným v zmluve platne dohodol a preto sú podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatné. Nárok na zaplatenie týchto poplatkov nevyplýva zo zmluvy alebo obchodných podmienok veriteľa, ktoré nie sú podpísané žalovaným, z formy, ktorú sú vyhotovené vyplýva, že neboli so žalovaným individuálne dohodnuté, pričom žalobca nepreukázal opak, hoci bolo dôkazné bremeno na jeho strane a tieto dojednania sú v nerovnováha v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa. Žalobca okrem toho ani nepreukázal, že by veriteľ služby, za ktoré účtoval žalovanému poplatky aj naozaj poskytol, pričom poplatky za správu úverového účtu sú podľa § 9 ods. 10 zákona č. 129/2010 Z.z. s účinnosťou od 10.6.2013 zakázané. Žalobca tak nemá nárok nie len na zaplatenie nezaplatených poplatkov, ktorý nárok vo výške 115,47 eur vzal späť, ale aj tých, na ktoré neoprávnene započítaval platby žalovaného t.j. poplatkov v celkovej výške 142,72 eur.

18. Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z., v znení účinnom od 1.2.2013, ktorým sa vykonávajú niektoré ustanovenia Občianskeho zákonníka, výška úrokov z omeškania je o 8 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

19. V konaní nebolo sporné a aj bolo preukázané, že právny predchodca žalobcu si z uvedenej zmluvy o revolvingovom úvere splnil svoje povinnosti a umožnil žalovanému čerpať peňažné prostriedky prostredníctvom Qatro karty, ale žalovaný si ich nesplnil, pretože sa s platením splátok úveru dostal do omeškania podľa § 517 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka a preto povinnosť zaplatiť veriteľovi aj úroky z omeškania, ktoré žalobca označil ako sankčné započítal ich na účte žalovaného do vyhlásenia mimoriadnej splatnosti v celkovej do 0,89 eur, pričom žalobu v časti o ich zaplatenie vo výške 202,51 eur vzal späť. Veriteľ upozornil žalovaného na možnosť požadovať predčasné vrátenie celého úveru podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka a aj ho podľa § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. vyzval pred postúpením pohľadávky na žalobcu. Žalovaný je preto povinný vrátiť žalobcovi, na ktorého bola pohľadávka platne postúpená podľa § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka, s čím bol žalovaný oboznámený podľa § 526 ods. 1 Občianskeho zákonníka istinu úveru 968,07 eur, zákonných úrokov do zosplatenia 209,06 eur aj sankčné úroky, ktoré žalobca započítal na jeho účte žalovaného 0,89 eur spolu 1178,02 eur znížené o sumu, ktorú už žalovaný zaplatil 240 eur t.j. sumu 938,02 eur. Pretože sa žalovaný dostal s platením peňažného dlhu do omeškania je povinný zaplatiť túto dlžnú sumu spolu s úrokmi z omeškania vo výške 5 % ročne podľa nariadenia vlády č. 87/1995 Zb., pretože základná úroková sadzba ECB bola v 16.3.2017, od kedy žalobca požaduje úroky z omeškania priznať v žalobe 0 % a žalobcovi patrí úrok z omeškania o 5 bodov vyšší, pretože 16.3.2017 bol už žalovaný s celou dlžnou sumou v omeškaní.

20. Pretože súd už právoplatným rozsudkom rozhodol, že žalovaný je povinný zaplatiť žalobcovi 729,07 eur, rozhodol týmto rozsudkom, že je povinný mu zaplatiť 208,95 eur (1178,02-729,07=208,95) spolu s úrokom z omeškania 5 % ročne z 208,95 eur od 16.3.2017 do zaplatenia do 3 dní od právoplatnosti tohto rozsudku pretože nebol dôvod určiť dlhšiu lehotu na plnenie a vo zvyšnej časti žalobu zamietol.

21. O náhrade trov konania súd rozhodol podľa § 266 ods. 1 CSP. Žalobcovi súd priznal plnenie v celkovej výške 938,02 eur (729,07+208,95=938,02), pretože však vo zvyšnej časti 878,63 eur súd žalobu zamietol a žalobca zaviniť späťvzatie v časti 317,98 eur, mal by žalovaný nárok na náhradu trov konania proti žalobcovi podľa § 255 ods. 2 CSP a § 256 ods. 1 CSP. Pretože však žalovanému žiadne trovy nevznikli, súd rozhodol, že nemá proti žalobcovi nárok na ich náhradu.

Poučenie:

Proti rozsudku je možné podať odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Nitra na Krajský súd v Nitre. (§ 362 ods. 1 CSP)

V odvolaní sa uvedie, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka, čo sa ním sleduje, podpis a spisová značka tohto konania. (§ 127 ods. 1 a ods. 2 CSP) V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh). (§ 363 CSP)

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 364 CSP)

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že a) neboli splnené procesné podmienky, b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces, c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností, f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam, g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. (§ 365 ods. 1 CSP)

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej. (§ 365 ods. 2 CSP)

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania. (§ 365 ods. 3 CSP)

Ak povinný dobrovoľne nespĺní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. o exekútoroch a exekučnej činnosti v platnom znení.